

Гаррі Поттер і В'язень Азкабану (стислий переказ)

Джоан Роулінг

Джоан Роулінг

Гаррі Поттер і в'язень Азкабану

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ. Совина пошта

Гаррі Поттер проводив літні канікули з родиною Дурслів: рідною тіткою Петунією, дядьком Верноном і їхнім сином Дадлі. Дурслі були маглами (звичайними людьми) і єдиною ріднею Гаррі. Вони погано ставилися до хлопця і мріяли вибити йому з голови усі ті чари, бо Гаррі уже два роки вчився у Гогвортській школі чарів та чаклунства. У цій школі Гаррі мав двох найкращих друзів: Рона Візлі і Герміону Грейнджер, та зараз він не мав змоги спілкуватися з ними.

Гаррі виповнилося тринадцять років, він підріс цього року на кілька сантиметрів, хоча й далі залишався маленьким і худорлявим. Його чорне волосся завжди стирчало навсідч, очі за окулярами були ясно-зелені, а на чолі виднівся схожий на блискавку шрам. Він залишився на згадку того, що його батьків, Лілі та Джеймса Поттерів, замордував чорний чаклун Лорд Волдеморт. Гаррі вийшов з тієї сутички тільки зі шрамом на чолі, а Волдеморт утік ледве живий... Дурслі ніколи не святкували дня народження Гаррі, але подарунки він отримав. Їх принесли три сови: Ерола (родинна птаха Ронових батьків), Гедвіґа (належала Гаррі) і сова з Гогвортсу. Ерола принесла листа від сім'ї чарівників Візлі. Вони зірвали джекпот, тож зараз відпочивали у Єгипті. Від Візлі Гаррі отримав крихітну скляну дзиґу – стервоскоп, який світився і вертівся, якщо поблизу знаходився якийсь негідник. Гедвіґа принесла дарунок від Герміони (її батьки були маглами) – "Набір для обслуговування мітли", бо Гаррі грав у квідич – найпопулярнішу спортивну гру серед чарівників. Найціннішим Гарріним скарбом була його спортивна мітла "Німбус 2000". Сова з Гогвортсу принесла лист зі школи і лист від Геґріда, гогвортського лісника, приятеля Гаррі, Рона і Герміони. Геґрід прислав Гаррі "Жахливу книгу жахів", яка поводитися досить агресивно, тож її довелося зв'язати ремінцем. У листі із Гогвортсу йшлося про початок нового навчального року і про те, що у вихідні третьокласникам можна буде відвідувати село Гогсмід (там жили лише чарівники), але для цього потрібний дозвіл батьків чи опікунів.

РОЗДІЛ ДРУГИЙ. Серйозна помилка тітоньки Мардж

Замість подарунків Гаррі отримав від Дурслі новину про те, що до них приїде гостювати тітонька Мардж – сестра дядька Вернона. Вона розводила бульдогів і не часто гостювала в Дурслів, але ненавиділа Гаррі. Дядько пообіцяв, що підпише дозвіл

на відвідування Гоґсміду, якщо Гаррі поводитиметься з тіткою добре.

Прибувши до Дурслів, тітка всіляко ображала Гаррі. Якось вона сказала, що в Гаррі гнила кров. Почувши таке, хлопець не міг стримати гнів, тож келих з вином, який тримала тітонька, вибухнув у неї в руках. У останній вечір візиту тітка знову почала розмови про нечисту кров, про те, що матір Гаррі була непутящою і втекла з баламутом. Коли тітка сказала, що батьки хлопця загинули в автокатастрофі, бо були п'яні, хлопець не стерпів. І тоді тітонька Мардж почала надуватись, немов повітряна куля. Її тіло почало підніматися зі стільця до стелі. Дурслі дуже налякалися, а Гаррі схопив свої речі і пішов з дому.

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ. "Лицарський автобус"

На темній вулиці Гаррі охопила паніка, бо він не мав куди податися, а до того ж знову застосував серйозні чари, тож його могли вигнати з Гоґвортсу. Коли він виймав з валізи чарівну паличку, то помітив поблизу контури великого пса із здоровенними блискучими очима. Гаррі позадкував і впав, паличка випала йому з рук. Цей рух призвів до того, що наступної миті біля нього з'явився "Лицарський автобус" – рятувальний транспорт для чаклунів і чарівниць, які потрапили в халепу. Автобус повіз його в Лондон на алею Діаґон. Під час поїздки Гаррі побачив у газеті "Щоденний віщун" повідомлення про те, що з фортеці Азкабан втік чи не найзловісніший в'язень – Сіріус Блек. Він був одним з прихильників Волдеморта, і коли маленький Гаррі Поттер переміг чаклуна, Блека оточили серед вулички маґли. Тоді він вихопив чарівну паличку і підірвав усіх. Після цього його ув'язнили в Азкабані – жахливій чаклунській в'язниці.

Коли Гаррі прибув на алею Діаґон, ним заопікувався сам міністр магії Корнеліус Фадж. Він поселив хлопця у шинку для чарівників "Дірявий Казан". Хлопець був здивований, що його не покарали за застосування чарів між людьми. Гаррі засмучувало лише те, що він так і не отримав від дядька дозвіл відвідувати Гоґсмід.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ. "Дірявий Казан"

Минуло кілька днів, Гаррі гуляв по алеї Діаґон, спостерігав за відвідувачами у "Дірявому Казані", відвідав крамницю "Усе для квідичу", де побачив нову супермітлу "Вогнеблискавку". У книгарні Гаррі налякався сотні примірників "Жахливої книги жахів" у залізній клітці. Ця книга була обов'язковою літературою з догляду за магічними істотами. Саме тому Геґрід подарував її Гаррі.

Наближався початок навчання, а в останній день канікул Гаррі зустрів Рона і Герміону. Рон уже знав, що Гаррі жив у "Дірявому казані", бо його тато, містер Візлі, працював у Міністерстві магії і, звичайно ж, чув про те, що сталося з тітонькою Мардж. Гаррі, Рон і Герміона відвідали "Магічний звіринець", де Рон попросив ліки для свого домашнього пацючка Скребеса. Пацюк дістався йому у спадок від братів, жив досить довго і виглядав погано. Скребес мав дране ліве вухо та лапку, на якій бракувало

пальця. Коли Рон купував для нього тонізуючий засіб, пацюка хотів зловити рудий кіт на ім'я Криволапик. Герміона купила собі цього кота. Кіт був пухнастий, але криволапий, а морду мав люту й на диво плескату.

Згодом Гаррі, Рон і Герміона побачили містера Візлі, який саме читав "Щоденного віщуна", де знову йшлося про Блека: його збиралися спіймати азкабанські вартові. Друзі зустріли і місіс Візлі, з якою були решта Ронових братів і сестра: п'ятикласники-близнюки Фред і Джордж, новий староста школи Персі та Джіні – наймолодша і єдина донька в родині Візлів.

Усі Візлі, Гаррі і Герміона повечеряли у шинку і залишилися там ночувати, а зранку діти мали вирушати у школу. Перед сном Гаррі випадково почув, як містер і місіс Візлі говорили про нього. Виявилося, що Сіріус Блек полює на Гаррі, бо в Азкабані той постійно бурмотів крізь сон: "Він у Гогвортсі... Він у Гогвортсі". Тепер Гаррі зрозумів, чому Фадж був до нього поблажливий: той зрадив, що Гаррі живий.

РОЗДІЛ П'ЯТИЙ. Дементор

Нарешті друзі сіли у "Гогвортський експрес". У поїзді Гаррі, Рон і Герміона знайшли купе, в якому була тільки одна особа – чоловік, що міцно спав біля вікна. Незнайомець мав пошарпаний і втомлений вигляд, хоч був ще доволі молодим. Герміона прочитала на його портфелі: "Професор Р. Дж. Люпин". Друзі зрозуміли, що він викладатиме в школі захист від темних мистецтв, бо ця посада була вільною. Гаррі розповів друзям про Блека і підслухану розмову. Рон був приголомшений, а Герміона попросила бути дуже обережним.

Пополудні до купе зайшли троє найненависніших Гаррі осіб: Драко Мелфой та його приятелі – Вінсент Креб і Грегорі Гойл. Драко Мелфой і Гаррі ворогували ще з першої поїздки до Гогвортсу. Мелфой належав до слизеринського гуртожитку. Він, як і Гаррі, був ловцем своєї команди з квідичу. Мелфой почав насміхатися з Рона, але побачивши сплячого професора Люпина, пішов геть.

Коли стемніло, поїзд почав зупинятися, бо хтось на нього мав сісти. Професор Люпин нарешті прокинувся і відчинив двері. Перед ним постала висока постать у плащі, обличчя якої ховалося під каптуром. Гаррі побачив, що з-під плаща стирчить рука – лискуча, сіра, вкрита слизом і струпами. Хлопцеві стало погано, він почув віддалений зойк – жахливий, переляканий, благальний. Потім Гаррі втратив свідомість.

Коли він прийшов до тями, друзі сказали, що ніякого зойку не чули, а професор Люпин пояснив, що то був один з азкабанських дементорів, який шукає Сіріуса Блека. Гаррі було соромно, що лише він так налякався.

Нарешті вони прибули до школи, біля воріт якої теж стояли дементори. Професорка МакГонегел, викладач трансфігурації і вихователька грифіндорського гуртожитку, яка завжди виглядала вельми суворою, повела Гаррі й Герміону у свій кабінет. Для Гаррі вона викликала завідувачку шкільної лікарні мадам Помфрі, бо вже знала, що хлопцеві у поїзді стало погано. З Герміоною професорка обговорила розклад уроків, адже дівчина була дуже розумною і хотіла вивчати більше предметів, ніж інші.

У Великій залі Професор Дамблдор, директор школи, якого часто називали

найвидатнішим чаклуном світу, привітав усіх з новим навчальним роком у Гогвортсі. Він розповів, що у школі зараз перебуває кілька дементорів з Азкабану, і ніхто не має права виходити зі школи без дозволу. Потім він відрекомендував професора Люпина, який посів посаду вчителя захисту від темних мистецтв. Професор Снейп, майстер зілля й настійок, здавалося, з ненавистю вдивлявся в професора Люпина. Усі здивувалися, коли Дамблдор оголосив, що учителем з догляду за магічними істотами буде Рубеус Гегрід. Після бенкету Гаррі, Рон і Герміона привітали свого друга Гегріда і пішли у свою ґрифіндорську вежу (у Гогвортсі учні жили у чотирьох гуртожитках – Ґрифіндор, Рейвенклов, Гафелпаф чи Слизерин).

РОЗДІЛ ШОСТИЙ. Пазурі та чаїнки

У школі почалися перші уроки, і в Герміони щодня був з десяток предметів. Під час першого уроку віщування вчителька Сивіла Трелоні вчила учнів бачити майбутнє в осаді, який залишився від чаю. У чашці Гаррі вона побачила Ґрима – велетенського пса, який провіщав смерть. У Гаррі обірвалося серце, бо він згадав, що бачив якогось пса, коли пішов від Дурслів. Другим уроком була трансфігурація, якої вчила професорка Макґонегел. Вона розповідала про анімагів – чарівників, які вміють обернутися в тварин, а потім сама перетворилася на смугасту кицьку. Учні зізналися їй, що Трелоні напророкувала Гаррі щось погане, але Макґонегел сказала, що Сивіла Трелоні щороку пророкує смерть одного учня, проте ніхто ще не помер, адже віщування – дуже неточна галузь магії. Цікавим був і урок з догляду за магічними істотами. Гегрід розповів, як приборкати "Жахливу книгу Жахіть", а потім привів із Забороненого лісу з десяток химерних істот. Вони були схожі на коней, але мали крила і голови зі страхітливими дзьобами сталевого кольору й великими очима. На передніх лапах були жахливі пазурі. То були гіпогрифи. Гаррі першим підійшов до гіпогрифа Бакбика і навіть зумів прокататися на ньому. Після цього Мелфой підійшов до Бакбика і назвав його нещасною тварюкою. Гіпогриф поранив хлопцеві руку своїми сталевими пазурами, а Гаррі з друзями зрозумів, що тепер Мелфой зробить з мухи слона і напаскудить Гегріду і Бакбику.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ СЬОМИЙ. Ховчик у шафі

Мелфой відтоді носив на руці пов'язку і вдавав, що терпить сильний біль. На уроці зілля й настійок Снейп доручав Рону і Гаррі допомагати Мелфою готувати інгредієнти для настійки. І тоді Мелфой натякнув Гаррі, що Гегрід не довго буде вчителем, бо його батько, Луціус Мелфой, поскаржився на лісника опікунам школи і Міністерству магії.

На першому уроці захисту від темних мистецтв професор Люпин вчив учнів долати свої страхи. Для цього він знайшов привида-ховчика, який набирав вигляду того, чого людина боїться найбільше. Поки ховчик у п'їтмі, він не мав ніякої форми. Та щойно його випустити, він одразу ставав страхом. Майже всі учні поборолі свої страхи, а от Гаррі і Герміони професор чомусь не викликав поборотися з ховчиком.

РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ. Втеча Гладкої Пані

Захист від темних мистецтв миттєво став для всіх найулюбленішим уроком. Лише Драко Мелфой насміхався з зовнішнього вигляду Люпина, бо мантія професора була залатана й поношена. Найгіршими для Гаррі, як завше, були уроки зілля й настійок, а ще хлопець мав відразу до уроків професорки Трелоні. На її очах щоразу бриніли сльози, коли вона дивилася на Гаррі. Уроки догляду за магічними істотами навіювали нудьгу, бо Геґрід після першого уроку з гіпогрифами приносив нудних фlobberв'яків.

Наближався квідичний сезон, і Олівер Вуд – капітан ґрифіндорської команди, зібрав усіх гравців, щоб обговорити тактику майбутніх матчів. Завданням Гаррі було зловити золотого сніча – маленький крилатий м'яч завбільшки з горіх. Гра закінчувалася, коли ловець ловив сніча, здобуваючи для своєї команди сто п'ятдесят очок. Наближався також Гелловін, і учні раділи, бо збиралися відвідати Гогсмід. Нажаль, Гаррі дозволу не мав. Рон і Герміона постійно сварилися, бо Криволапик полював на Скребеса.

Уранці на Гелловін, коли всі пішли у Гогсмід, Гаррі зустрів професора Люпина. Той запросив Гаррі до себе в кабінет, і хлопець запитав професора, чому він не дав йому позмагатися з ховчиком. Люпин сказав, що боявся, що ховчик постане в образі лорда Волдеморта. Гаррі зізнався, що насправді більше боїться дементора. Під час їхньої розмови до кабінету зайшов Снейп. Він приніс Люпинові келих якогось зілля, яке наказав випити відразу. Гаррі так і не довідався від чого воно, і боявся, що Снейп хоче отруїти Люпина.

Рон і Герміона принесли з Гогсмиду для Гаррі різних солодошів, у Великій залі відбувся бенкет, та коли ґрифіндорці пішли у свою вежу, то побачили дещо страшне. Гладка Пані з портрета, яка пропускала їх у вежу, зникла, а сам портрет був жахливо понівечений. Привид Півз Полтерґейст розповів, що Гладка Пані сховалася від сорому, а її картину порізав Сіріус Блек, бо вона відмовилася впустити його.

РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТИЙ. Зловісна поразка

Професор Дамблдор звелів переляканим ґрифіндорцям, гафелпафцям, рейвенкловцям і слизеринцям ночувати у Великій залі. Усі були вкрай розгублені. Замок ретельно обшукали. Ніхто не розумів, як Блек сюди потрапив, адже усюди пильнували дементори, а шкільний сторож Філч знав всі таємні переходи, і їх давно вже перекрили.

Наступні кілька днів у школі тільки й було розмов, що про Сіріуса Блека. На місці Гладкої Пані з'явився портрет лицаря сера Кадоґана, який викликав учнів на дуель і вигадував безглузді паролі, які дуже часто міняв. Якось на урок захисту від темних мистецтв прийшов Снейп і сказав, що Люпин почуває себе занадто кепсько, щоб провести урок. Потім Снейп оголосив, що вони вивчатимуть вовкулак.

Настав день довгоочікуваної гри. Ґрифіндорці грали з гафелпафцями. Під час гри Гаррі побачив на полі близько сотні дементорів. Хлопець знову почув крики жінки: "Не Гаррі, не Гаррі, тільки не Гаррі... убий замість нього мене...". Хлопець зомлів, а отямився він у шкільній лікарні. Його команда програла, і Гаррі не хотів вірити, що уперше в житті програв у квідич. Рон і Герміона розповіли йому, що під час гри

Дамблдор сповільнив падіння Гаррі, дементорів прогнав. Та сталося ще дещо: Гарріна мітла впала на Войовничу Вербу (вона була дуже агресивним деревом), тож з неї лишилися лише купка скіпочок і прутиків.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ДЕСЯТИЙ. Карта мародера

Гаррі розумів, що "Німбуса" вже не відреставрувати, тому потрібно було придбати нову мітлу. Він тепер знав, що з наближенням дементорів чує останні миттєвості маминого життя: вона намагалася врятувати Гаррі від лорда Волдеморта, а той, убиваючи її, реготав... Від Люпина Гаррі дізнався, що дементори діють на нього сильніше за інших, бо хлопець пережив таке, що нікому й не снилося. Також Люпин розповів, що дементори висмоктують з людини усі гарні відчуття і щасливі спогади. Гаррі попросив професора допомогти йому подолати страх перед дементорами, і той пообіцяв зробити це з наступного семестру.

Гафелпаф в листопадовому матчі з Рейвенкловом програв. У Грифіндору ще залишалися шанси, але тепер він не мав права програти наступну гру. Вуд несамовито тренував команду.

Наближалися канікули, останні вихідні цього семестру учні проводили в Гоґсміді, але Гаррі мусив залишитися в замку. Та він не сумував, адже Фред й Джордж Візлі зробили йому дуже цінний подарунок. Вони вручили йому аркуш пергаменту – Карту мародера, яку ще у першому класі викрали у сторожа Філча. Її колись створили якісь загадкові Муні, Червохвіст, Гультьяй і Золоторіг. З допомогою чарівної палички на аркуші з'являлася деталізована карта Гоґвортського замку й довколишніх територій. По ній рухалися крихітні чорнильні цяточки з іменами, які позначали усіх, хто перебував у школі і довкола неї. На карті було зображено низку переходів, у яких Гаррі ще не бував, і деякі з них вели в Гоґсмід.

Гаррі скористався одним із проходів і пробрався у Гоґсмід. Він опинився у магазині солодощів "Медові руці", де віднайшов Рона й Герміону і розповів про Карту. Рон обурився, що брати ніколи йому не розповідали про Карту, а Герміона боялася, що Блек скористається котримсь із проходів. Гаррі заспокоїв її: на карті сім таємних тунелів, Філч знає про чотири з них, а з трьох інших – один завалився, над входом у другий росте Войовнича Верба, а той, яким Гаррі прийшов... його важко помітити.

Друзі накупили ласощів і зайшли у шинок "Три мітли". У цей час в шинок прийшли професорка Макґонегел, професор Флитвік, Гегрід і міністр магії Корнеліус Фадж. Герміона миттю сховала Гаррі під стіл, а з допомогою заклинання пересунула різдвяну ялинку так, щоб сховатися за нею. І ось що підслухали друзі з розмови вчителів, Фаджа і хазяйки шинка. Колись Сіріус Блек був найкращим приятелем Джеймса Поттера. Блек був дружною на весіллі Джеймса і Лілі, а згодом став хрещеним батьком Гаррі. Коли Поттерів почав переслідувати Волдеморт, Дамблдор підказав їм скористатися чарами Довіри, які магічно запечатують якусь таємницю в глибині чиєсь душі. Поттери

вибрали Тайнохоронцем Блека, але той швидко зрадив їх. Коли Геґрід забирав маленького Гаррі (Лілі і Джеймс були вже мертві), він останній раз бачив Блека. Той з'явився на своєму летючому мотоциклі і попросив віддати дитину йому. Геґрід не віддав Гаррі, тоді Блек віддав йому свого мотоцикла, щоб лісник швидше відвіз дитину Дамблдору. Блека після цього знайшов Поттерів друг Пітер Петіґру. Блек розірвав його на дрібні шматочки разом з іншими людьми. Утворилася велика вирва посеред вулиці. Блек стояв і реготав з шматочків, які залишилися від Петіґру. Його схопили і запроторили до Азкабану. Перед тим, як Блек втік, Фадж бачив його в Азкабані, і той виглядав нормальним, хоч більшість божеволіють. Блек говорив абсолютно логічно, навіть попросив у Фаджа газету. Можливо, Блек втік, щоб віднайти Волдеморта і знову стати його слугою.

РОЗДІЛ ОДИНАДЦЯТИЙ. "Вогнеблискавка"

Почалися канікули, учні роз'їхалися. Гаррі, Рон і Герміона залишилися і відвідали Геґріда. Лісник розповів, що Міністерство магії розслідує справу про напад гіпогрифа на Мелфоя, а батько хлопця хоче, щоб гіпогрифа знешкодили. Друзі пішли в бібліотеку, щоб знайти хоч щось для захисту Бакбика.

Різдвяного ранку Гаррі був дуже здивований, коли знайшов біля ліжка мітлу "Вогнеблискавку". Ніхто не знав, хто ж її подарував. Коли Рон і Герміона розглядали мітлу, Криволапик кинувся на Рона, в кишені якого був Скребес. Усі здивувалися, коли на кімнату викотився стервоскоп, про який Гаррі вже й забув, і засвітився та закружляв на підлозі. Герміона мусила замкнути Криволапика в спальні.

Гаррі з Роном не могли намілюватися мітлою, але Герміона привела Макґонегел, і та забрала мітлу, бо на ній могли бути закляття проти Гаррі. Герміона навіть вважала, що мітлу міг прислати Блек.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ДВАНДЦЯТИЙ. Патронус

Канікули закінчилися, почався другий семестр. Гаррі після уроків почав вчитися у Люпина, як долати страх перед дементорами. Професор навчив Гаррі викликати заклинанням патронуса, тобто охоронця, якому дементор не страшний. Щоб викликати патронуса потрібно зосередитися на своєму найщасливішому спогаді. Спершу Гаррі було важко, але згодом він навчився викликати величезну сріблясту тінь, що зависала між ним і ховчиком-дементором. Люпин вважав, що коли дементори з'являться на наступному матчі, Гаррі зможе їх трохи затримати й нормально приземлитися. Професор розповів, що під каптуром у дементора – Цілунок. Ним вони висмоктують з людини душу і остаточно знищують.

Через тиждень після початку семестру Слизерин переміг у квідичі Рейвенклов. Команда Гаррі мала ще надію перемогти, до того ж, хлопцеві нарешті віддали його "Вогнеблискавку", бо не виявили в ній нічого злого. Того ж дня Рон з'ясував, що Криволапик з'їв Скребеса. Принаймні, Рон знайшов плями крові на простирадлі і кілька

довгих рудих котячих шерстинок.

РОЗДІЛ ТРИНАДЦЯТИЙ. Грифіндор проти Рейвенклоу

Здавалося, що дружбі між Роном і Герміоною настав кінець, хоч дівчина наполягала, що Криволапик не винен. У черговому матчі з квідичу зустрілися Грифіндор і Рейвенклов. Гаррі мав "Вогнеблискавку" і почувався впевненим. Його навіть не злякали дементори, які згодом виявилися переодягненими Мелфоем і його приятелями. Гаррі зловив сніча, і його команда дуже раділа. Святкування затяглося до пізньої ночі. Лише Герміона сиділа в кутку і намагалася вчитися. Гаррі хотів помирити їх з Роном, але нічого не вийшло. Тієї ночі після святкування Гаррі прокинувся від криків Рона. Друг кричав, що щойно у спальні був Сіріус Блек з ножем. З'явилася Макґонегел і запитала сера Кадоґана, чи він бачив Блека. Той сказав, що пропустив Блека, бо він знав усі паролі. Згодом виявилось, що ці паролі загубив один з грифіндорців, Невіл Лонґботом, тож Блек міг їх знайти.

РОЗДІЛ ЧОТИРНАДЦЯТИЙ. Снейпова досада

Замок знов обшукали, але Блек і цього разу вислизнув. Наступного дня сера Кадоґана звільнили з роботи, а Гладка Пані повернулася на своє звичне місце. Професорка Макґонегел скасувала для Невіла дозвіл на Гогсмід, призначила покарання і заборонила сповіщати йому пароль.

Гегрід готувався до розгляду Бакбікової справи в Комітеті знешкодження небезпечних істот. Гаррі і Рон зовсім забули, що мали допомогти з документами для захисту гіпогрифа. Лише Герміона не забула і знайшла пару аргументів, які давали надію.

Учні знову відправилися в Гогсмід, та перед цим Герміона попередила Гаррі, що коли він знову піде у село, вона розповість професорці Макґонегел про карту. Гаррі вирішив все одно йти, але прихопив плащ-невидимку.

У селищі Гаррі знайшов Рона і вони пішли до Верескливої Халупи. За переказами, ніхто не міг туди ввійти. Біля Халупи були також Мелфой, Креб і Ґойл. Між ними і Роном почалася сварка, і Гаррі скористався тим, що був невидимим під плащем. Він кидав болотом і гілками у ворогів, та в один момент Креб наступив на краєчок Гарріного плаща-невидимки. І тоді в повітрі вигулькнуло обличчя Гаррі. Мелфой про щось здогадався і побіг усе розповідати Снейпу. Гаррі швидко вернувся до школи, де його уже чекав професор. Снейп намагався спровокувати і витягти зізнання з хлопця. Професор сказав, що Гаррін батько був таким же самовпевненим, пихатим хвальком, який колись вирішив зі своїми друзями утнути з ним неймовірно смішний жарт. Він міг закінчитися смертю Снейпа, якби Гаррін батько в останню мить не перелякався за свою шкуру. Потім у кишенях Гаррі Снейп знайшов Карту. Коли вчитель взяв його в руки, почали з'являтися написи, які ображали Снейпа. Професор покликав Люпина і показав пергамент з посланнями. Люпин сказав, що це просто клаптик паперу, який ображає кожного, хто хоче його прочитати. Люпин забрав карту собі, а згодом розповів Гаррі, що все знає про цю Карту.

РОЗДІЛ П'ЯТНАДЦЯТИЙ. Фінальний матч

Бакбика засудили до страти, і це змусило Рона й Герміону помиритися. Рон засів за підготовку Бакбикової апеляції і навіть забував знущатися над Криволапиком. Наближався наступний матч, і Гаррі жадав перемоги, бо їхня ворожнеча з Мелфоем сягнула найвищого ступеня.

Вночі перед матчем Гаррі встав, бо хотів пити. Він виглянув у вікно і побачив, як галявиною скрадався Криволапик. З котом крадькома перебігав галявину гігантський кудлатий чорний пес, якого Гаррі бачив раніше. Хлопець здогадався, що пес не є провісником його смерті, бо його бачив також Криволапик.

Під час вирішальної гри між Грифіндором і Слизерином доходило навіть до бійок, бо слизеринці порушували правила. Гаррі вдалося зловити сніча швидше за Мелфоя, тож нарешті Грифіндор здобув Кубок.

РОЗДІЛ ШІСТНАДЦЯТИЙ. Пророцтво професорки Трелоні

Наближалися червень та екзамени, а також дата розгляду апеляції, на яку чомусь мав приїхати кат. Здавалося, що Комітет уже вирішив усе заздалегідь під тиском старшого Мелфоя.

Першим відбувся іспит із трансфігурації, потім із замовлянь. Наступними були іспити з догляду за магічними істотами, зілля й настійок та астрономії. У середу вранці настала черга історії магії, пополудні здавали гербологію. Передостаннім екзаменом зранку в четвер був захист від темних мистецтв, з якого Гаррі отримав "відмінно". Останнім екзаменом у хлопців було віщування, а в Герміони – маглознавство. Професорка Трелоні викликала учнів по одному. Гаррі зайшов останнім. Йому довелося вигадувати, ніби він побачив щось у магічній кулі. Коли Гаррі виходив, з професоркою сталося щось дивне. Вона заціпеніла у своєму кріслі і страшним голосом сказала: "Темний Лорд лежить самотній і покинутий прихильниками. Його слуга дванадцять років скнів у в'язниці. Сьогодні близько півночі він визволиться, щоб возз'єднатися зі своїм Паном. Темний Лорд за допомогою слуги відродиться знову – ще величніший і жахливіший...". Після цього вчителька наче прокинулася і сказала. Гаррі не розумів, чи почув справжнє пророцтво, чи Трелоні просто вирішила ефектно завершити іспит.

Бакбик програв апеляцію, і надвечір його мали стратити. Після вечері друзі вдягнули плаща-невидимку і прийшли до хатини Геґріда. Бакбик чекав припнятий на гарбузовій грядці. Несподівано у хаті лісника Герміона виявила у глечики Скребеса, який виглядав просто жахливо. Потім Геґрід побачив крізь вікно, що кат уже наближається. З ним йшли Дамблдор, Фадж і представник Комітету. Друзям треба було тікати, щоб їх тут не побачили. Рон взяв Skeberca, і під плащем вони вийшли через задні двері, що вели на город. У тиші друзі почули, як гупнула сокира.

РОЗДІЛ СІМНАДЦЯТИЙ. Кіт, пацюк і пес

Коли вони йшли до замку, Скребес не міг вгамуватися. Звідкись з'явився

Криволапик, і пацюк стрибнув на землю та дременував. Рон кинувся за Скребесом і впіймав його, та тут на друзів налетів гігантський чорний пес. Він схопив Рона за руку і поволік під стовбур Войовничої Верби. Гаррі і Герміона не могли підійти до дерева, яке розмахувало гілками, та Криволапик торкнувся лапою якогось сучка на стовбурі, і дерево завмерло. Гаррі з Герміоною та КривГог'смідолапик зайшли у нору. Цей тунель привів їх аж до Гог'сміда, у Верескливу Халупу. Там, у кімнаті, сидів Рон (у нього була зламана нога). Він лише сказав, що пес – анімаг, коли за спиною Гаррі і Герміони з'явився Сіріус Блек. Він відібрав чарівні палички Гаррі й Герміони (Рона у нього вже була). Гаррі кинувся на Блека, і друзям таки вдалося відібрати свої палички. Переможений Блек лежав під стіною, коли прибіг професор Люпин. Він заклинанням відібрав у Гаррі, Рона і Герміони їхні чарівні палички, а Блеку допоміг підвестися. Гаррі охопила лютість, бо він вірив Люпину, а тепер той допомагав Блеку. Герміона закричала, що Люпин – вовкулака (дівчина здогадалася про це, коли Люпина заміняв Снейп і вони вивчали вовкулака). Люпин сказав, що не бажає Гаррі смерті, але він дійсно вовкулака. Щоб довести, що він не зрадник, Люпин віддав друзям їхні палички, але попросив вислухати їх з Блеком. Професор розповів, що сам колись малював Карту мародера, і прибув сюди, бо саме розглядав її у своєму кабінеті і раптом побачив, що друзі з Блеком тут. Був у цій кімнаті і ще дехто: Скребес насправді не був звичайним пацюком. Це був чарівник-анімаг, якого звали Пітер Петігрю.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ВІСІМНАДЦЯТИЙ. Муні, Червохвіст, Гультяй, Золоторіг

Гаррі з Роном не вірили, що Скеберс може бути Пітером Петігрю. До того ж, усі чаклуни й відьми, які вміють обертатися в тварин, були зареєстровані в міністерстві, але у реєстрі прізвища Петігрю не було. Люпин розповів, що в міністерстві нічого не знають про трьох незареєстрованих анімагів з Гог'вортського замку. Почалося все відтоді, як Люпин став вовкулакою. Ось що почули друзі від професора.

Як він ще був маленький, його покусав вовкулака. Ліків тоді ще не існувало. Зілля, що його для нього готує професор Снейп, винайшли зовсім недавно. До того, як винайшли це зілля, Люпин щомісяця перетворювався на справжнісінького монстра. Дамблдор прийняв хлопця у Гог'вортс і саме для нього посадив Войовничу Вербу, щоб тунелем під нею хлопець добирався у Верескливу Халупу і там перечікував своє перетворення. У Люпина було троє вірних друзів – Сіріус Блек, Пітер Петігрю і Джеймс Поттер. Друзі дізналися його таємницю і у п'ятому класі їм вдалося теж стати анімагами. Вони не могли бути разом з Люпином як люди, тож складали компанію як звірі. Раз на місяць вони покидали замок під Джеймсовим плащем-невидимкою. Пітер, як найменший, прослизав під гілками Войовничої Верби й торкався сучка, що її блокував. Сіріус і Джеймс перевтілювалися на великих звірів, які, при потребі, могли вгамувати вовкулаку. Друзі додумалися скласти Карту мародера, а тоді підписали її своїми прізвищами: Люпин — Муні, Сіріус – Гультяй, Пітер – Червохвіст, а Джеймс –

Золоторіг. Снейп, який теж вчився з ними, винюхував все і хотів, щоб чотирьох друзів вигнали. Одного вечора Снейп побачив, як мадам Помфрі вела Люпина до Войовничої Верби. Сіріус помітив Снейпа і жартома порадив йому ткнути патином у сучок на стовбурі – тоді він, мовляв, відкриє таємницю Люпина. Снейп, звісно, так і зробив. Але Джеймс, почувши, що придумав Сіріус, кинувся за Снейпом і, ризикуючи життям, витяг його назад. Проте Снейп таки помітив Люпина-вовкулаку в самому кінці тунелю і відтоді знав його таємницю.

РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЙ. Слуга Лорда Волдеморта

Раптом у кімнаті з'явився Снейп. Він сказав, що заходив до кабінету Люпина і побачив там Карту, бо здогадувався, що Люпин допомагає Блеку. З допомогою магії Снейп обмотав Люпина мотузками, а на Блека націлив паличку. Гаррі, Рон та Герміона зрозуміли, що потрібно робити. Вони з допомогою магії підкинули Снейпа, той гупнувся об стіну і знепритомнів.

Блек вивільнив Люпина з мотузок, а потім витяг з-під своєї мантиї пожмаканий аркуш паперу. Це була фотографія Рона з родиною, що з'явилася торік улітку в "Щоденному віщуні". Там на Роновому плечі сидів Skebers, якого і впізнав Блек. Торік Фадж інспектував Азкабан і дав Блеку цю газету. Люпин теж впізнав Пітера, бо на його передній лапі не було одного пальця. Він сам його відчикрижив якраз перед останнім перевтіленням. Бо перше, ніж Блек встиг його проклясти, Пітер висадив у повітря всю вулицю – паличку він тримав за спиною. Повбивав усіх у радіусі шести метрів – і шаснув у каналізацію разом з іншими щурами. Потім там знайшли тільки палець – усе, що буцімто залишилося від Пітера.

Люпин пояснив, що Криволапик відразу відчув, що за щурика той Пітер. І відразу розкусив, що Блек не справжній пес. Саме кіт допомагав Блеку проникати у школу. Та Пітер пронюхав, що діється, і втік, залишивши на простирадлах кров... Мабуть, укусив сам себе. Тепер Гаррі знав, що його батьків зрадив не Сіріус, а Пітер, якого, на жаль, Блек в останню мить переконав Лілі та Джеймса зробити своїм тайнохоронцем.

Нарешті Люпин і Блек взяли у Рона пацюка і з допомогою чарівних паличок змусили стати людиною. З'явився зіщулений від страху чоловічок. Петігрю почав усіх переконувати, що зрадник – це Блек. Та Блек сказав, що Петігрю ховався ці дванадцять років від своїх колишніх волдемортівців, щоб не постати перед їхнім судом за свої прогріхи. Герміона не розуміла, чому Скребес раніше нічого не зробив Гаррі. Блек пояснив, що Волдеморт напівмертвий, тож Пітеру було ні до чого під самим носом Дамблдора вбивати когось заради дотліваючого чаклуна. Ось якби Волдеморт відновив свою могутність, тоді інша річ: Петігрю б негайно до нього повернувся. Отримавши відповідь, Герміона запитала Блека, як він зумів вирватися з Азкабану без допомоги чорної магії. Блек відповів, що не збожеволів тільки тому, що був переконаний у власній невинності. Тепер Гаррі зрозумів, що означали слова Блека "Він у Гогвортсі", які чув колись Фадж: насправді йшлося про Пітера.

Блек і Люпин попросили пробачення один в одного, а потім разом вирішили вбити Петігрю. Гаррі попросив не вбивати зрадника, а віддати його дементорам. Хлопець знав,

що його тато не хотів би, щоб двоє його найкращих друзів стали вбивцями. Усі зібралися йти до школи, тож непритомного Снейпа довелося переміщати з допомогою магії.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ДВАДЦЯТИЙ. Цілунок Дементора

Коли вони рушили тунелем, Блек сказав Гаррі, що він його хрещений батько та опікун, а коли відновить репутацію, хлопець зможе залишити Дурслів і матиме інший дім. Гаррі дуже зрадів і вперше побачив, як виснажене обличчя Сіріуса осяяла щира усмішка.

Вибравшись з Войовничої Верби, усі побачили на небі повний місяць. Люпин, який не встиг сьогодні випити своє зілля, почав перетворюватися на вовкулаку. Тепер він ставав небезпечним. Сіріус мусив перетворитися на пса і стримувати його. Скориставшись моментом, Петігрю перевтілювався на пацюка і втік.

Гаррі, Герміона і Рон залишилися лише зі Снейпом, що й досі був непритомним. Коли Гаррі почув зболене скавчання пса, вони з Герміоною кинулись до Блека. Він лежав біля озера і вже був людиною. Не менше сотні дементорів наближались до нього. Гаррі підняв чарівну паличку, намагаючись викликати патронуса. Тоненька смужка срібла вирвалася з його чарівної палички. Герміона знепритомніла, і він залишився сам...

До Гаррі наблизився дементор, з-під плаща висунулася мертва слизька рука, що спробувала відсунути патронуса. Дементор відкинув каптур, щоб зробити Поцілунок, і Гаррі побачив, як його патронус згас. Хлопець намацав руку Сіріуса, але відчув на своїй шії сильні й липкі долоні. Вони намагалися підняти вгору його обличчя. Та ось з'явилося сріблясте світло. Щось відганяло дементорів і захищало його, Сіріуса й Герміону. Гаррі побачив тварину, що віддалялася в саяві. То було щось дуже світле. Цього звіра погладив хтось, на диво знайомий. Гаррі покинули останні сили, і він зомлів.

РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ПЕРШИЙ. Секрет Герміони

Гаррі з друзями опинився у шкільній лікарні. Він чув, як Снейп розповідав Фаджу про те, що дементори відступили, а він знайшов Гаррі і Герміону, а також Блека, якого відразу зв'язав і доправив до замку. Тепер Блек сидів замкнений нагорі десь у школі, а дементори ось-ось мали виконати свій Цілунок. Гаррі спробував пояснити Фаджу правду, але той вважав, що хлопець щось наплутав. На щастя, до Гаррі прийшов Дамблдор. Він уже поговорив з Блеком, а тепер вислухав Гаррі. Директор повірив йому, але професор Люпин не міг нічого підтвердити, бо був у лісі, а дементори уже наближались. Без Петігрю, живого чи мертвого, вони не мали жодного шансу скасувати Сіріусів вирок. Нарешті, Дамблдор придумав, що можна зробити. Він сказав, що замкне друзів у лікарні, але тим часом Гаррі і Герміона спробують врятувати не одне життя. Директор натякнув на щось дівчині, і вона розповіла Гаррі, що має

годинник-часоворот. Саме він допомагав їй відвідувати стільки уроків і все встигати, адже вона просто повертала час назад. Герміона отримала часоворот від професорки Макґонегел і дала обіцянку, що нікому про це не розповість. Гаррі і Герміона зрозуміли, що повинні врятувати Бакбика, який би міг полетіти до Блека і врятувати ще й його.

Гаррі з Герміоною перенеслися у часі на три години назад. Друзі дочекалися того моменту, коли мала відбутися страта Бакбика. За мить до страти, поки кат і всі інші були у хатині Геґріда, Гаррі і Герміона звільнили гіпогрифа. Тепер вони мушили перечекати аж до того моменту, коли можна підлетіти на Бакбику до вікна, за яким сидів ув'язнений Сіріус.

Коли Гаррі та Герміона дочекалися того моменту, де дементори оточили Блека, хлопець не втримався і побіг до озера. На іншому боці були він, Герміона і Блек. Гаррі знав, що зараз має з'явитися патронус, щоб захистити його, Блека і зомлілу Герміону. Та цього разу нікого не було. І тут Гаррі усе збагнув: він сам повинен стати патронусом. Хлопець дістав чарівну паличку і крикнув заклинання. З кінця його палички вилетіла срібна тварина. Вона кинулася на дементорів, і ті зникли. Патронус вернувся до Гаррі, і то був олень із золотими рогами. Він дивився на Гаррі великими сріблястими очима, потім вклонився. Гаррі здогадався, що це Золоторіг. Та тільки-но хлопець простяг до нього свої тремтячі руки, як створіння щезло.

Так Гаррі врятував життя сам собі, Герміоні і Блеку. Герміона не могла повірити, що Гаррі вдалися такі неймовірно складні чари. Тепер настав час порятунку Сіріуса. Гаррі і Герміона сіли на Бакбика і полетіли до школи. Там вони віднайшли вікно, за яким знаходився Блек. Він виліз через вікно і вмостився на гіпогрифа. Вони прилетіли на самий вершечок Західної вежі. Гаррі з Герміоною мерщій зіскачили з Бакбика, а Блеку наказали негайно тікати. Блек пообіцяв Гаррі, що вони ще побачаться, а потім полетів.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ДРУГИЙ. Знову совина пошта

Герміона й Гаррі швидко повернулися в лікарню. Вони встигли до того, як Дамблдор магічно замкнув двері. Рон і досі нерухомо лежав на ліжку у палаті. Пізніше згори почулися розлючені верески Снейпа, бо Блек втік. Снейп вважав, що до цього якось причетний Гаррі, але Дамблдор і мадам Помфрі підтвердили, що Гаррі з друзями були замкнені.

На другий день Гаррі дізнався, що Снейп розказав усім, що професор Люпин – вовкулака. Люпин вирішив покинути школу, хоч Гаррі просив його залишитися. Професор сказав, що батьки не захочуть, щоб їх дітей вчив вовкулака. Він уже знав про Гарріного патронуса і розповів, що Джеймс Поттер завжди обертався на оленя. Професор повернув Гаррі Карту мародера, а потім вони попрощалися.

Згодом Гаррі розповів Дамблдору про дивне пророцтво професорки Трелоні.

Директор пожартував, що це друге її справжнє пророцтво. Гаррі картав себе за те, що Петіґру втік і може допомогти Волдеморові відродити могутність. Та Дамблдор вважав інакше: Петіґру завдячував Гаррі життям, тож Волдемор не хотів би, щоб його слуга був у боргу перед Поттером.

Гаррі, Рон і Герміона успішно склали всі іспити. Грифіндор третій рік поспіль виграв чемпіонат гуртожитків. Гаррі хвилювало лише те, де тепер Петіґру.

І ось "Гогвортський експрес" віз учнів додому на літні канікули. До поїзда підлетіла маленька сова, яка принесла Гаррі лист від Блека. Гаррі прочитав, що що Блек з Бакбиком у надійному місці, що "Вогнеблискавку" подарував саме Сіріус. Також Блек просив у Гаррі пробачення за те, що кілька разів лякав його у подоби пса. Хлопець отримав від хрещеного дозвіл відвідувати Гогсмід. Ну а в постскрипті Блек написав, що маленьку сову, яка принесла лист, Рон може залишити собі. Рон радо прийняв сову.

Гаррі повернувся до Дурслів, і дядько Вернон був нажаханий, коли хлопець сказав, що знайшов хрещеного батька, найкращого друга мами й тата. І його хрещений – кримінальний злочинець, убивця, який утік з чаклунської в'язниці і тепер переховується.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу